

DE GEVECHTSZWEMMERS VAN DE BRIGADE PARACOMMANDO

Traag worden de contouren van een zwaar transportvliegtuig tegen het nachtelijk gordijn zichtbaar. Met de laaddeur open vervolgt het in de schemering van de maan zijn weg over zee. Vier donkere gedaantes en een groot pak verlaten stiekem de metalen vogel en bengelen enkele seconden later aan parachutes. Even plots als het gekomen is, verdwijnt het militair toestel en keert de stille, donkere nacht terug.

Alhoewel ze zo veel mogelijk de vijand proberen te ontwijken, dragen ze toch de nodige wapens mee teneinde zichzelf te verdedigen.

Het pak verandert door de slag op het water in een moeilijk op te merken rubberboot. De vier gedaantes lossen hun parachute en klimmen aan boord. Na een snelle controle van het materieel zetten ze hun infiltratie richting kust verder. Enkele kilometer voor de kust en juist buiten het zicht en het gehoor van de observatieposten aan land, verlaten ze hun boot en duiken onder. Navigerend op kompas en steunend op hun ervaring weten ze geruis- en bubbelloos hun bestemming te bereiken. Meteen verbergen ze hun materieel en gaan ze ongezien op verkenning in de onmiddellijke omgeving.

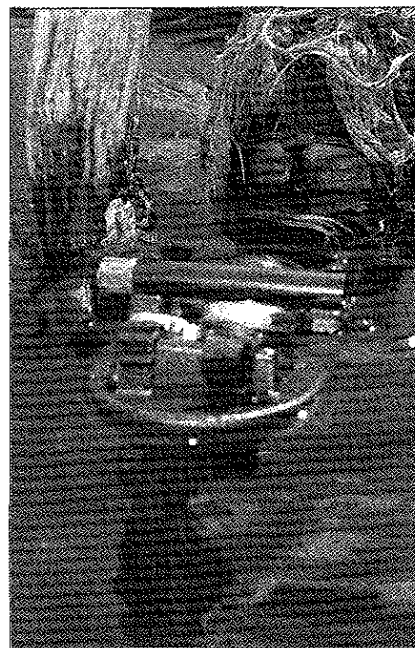
Bovenstaande alinea's zouden een passage uit een oorlogsroman of het ver-

loop van een operatie uit een Amerikaanse film kunnen zijn. Het is echter geen van beide, het is een beschrijving van de opdracht van de Gevechtswimmers van de Brigade Paracommando gelegen te Heverlee.

SECTIE FROGMEN

Deze beroepsduikers vinden tijdens hun werkzaamheden in de kazerne, is bijna even moeilijk als in het terrein. Een open loods met een Sillinger rubberboot met een 40 pk motor en een gecamouflerde tweepersoonskajak erin, zijn de enige aanwijzingen om de Sectie Frogmen van de 14de Compagnie Genie Paracommando te Heverlee te vinden.

Deze sectie van 12 man is gespecialiseerd in het verkennen en afbake-

Het navigeren onder water is van een hogere moeilijkheidsgraad dan een sportduiker gewoon is.

nen van stranden voor landingsoperaties, het verkennen van en het saboteren langs waterwegen; het steunen van rivieroverschrijdingen.

Aangezien zij deze opdrachten uitsluitend ten voordele van de Paracommando's uitvoeren, zijn ze volledig geïntegreerd in de Brigade. Bij amfibische operaties is deze kleine, gespecialiseerde groep de eerste die zich op vijandig ter-

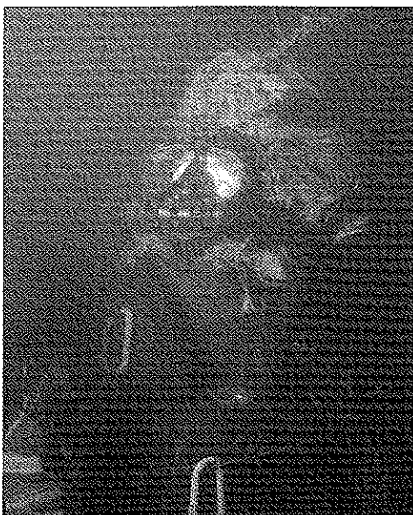
rein bevindt. Zij vormen de ogen en de oren van de Brigade en geven dan ook alle informatie betreffende vijandelijke activiteiten door via gecodeerde radio-zenders.

De eenheid bestaat uit een mengeling van genisten en infanteristen. De samensmelting van beide wapens komt de coherentie tijdens de oefeningen en de opdrachten ten goede. Beiden vullen elkaar perfect aan. Scherpsschutters beveiligen het objectief, terwijl de springstofspecialisten de lading aanbrengen.

AMFIBIEËN

De naam Frogmen (kikvorsmannen) verwijst naar hun mogelijke inzetterreinen. Een team kan ingezet worden vanop het land, vanuit de lucht en vanaf het water. Het zijn dus als het ware amfibieën die zich in elk milieu thuis voelen. Aan gezien de verplaatsing in het water de moeilijkste en meest speciale is, neemt deze dan ook het leeuwendeel van de training in beslag. Het symbool, de haai, vertaalt de manier van werken: onge merkt naderen om plots toe te slaan.

Veel verplaatsingen gebeuren door de eenvoud van navigatie en de mogelijkheid van visuele observatie aan het wateroppervlak. De gevechtswimmers oefenen dan ook vaak het oppervlaktezwemmen met ABC uitrusting. Naast oefenen in het snel en ongezien naderen is dit ook de gelegenheid om aan de conditie te werken, want deze militairen zijn zeker geen jonge snaken. Dit is niet te wijten aan de rekruteringsproblemen van de Krijgsmacht, maar aan de selectievoorwaarden. Ieder lid van de Sectie Frogmen moet minstens twee jaar dienst in de Brigade vervuld hebben en een specialisatie paracommando bezitten

Veel verplaatsingen gebeuren door de eenvoud van navigatie en de mogelijkheid van visuele observatie aan het wateroppervlak.

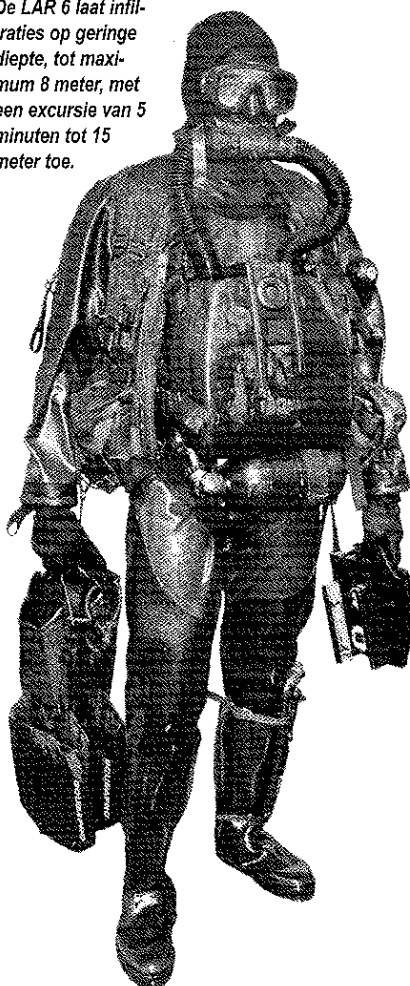
De duikspecialiteit is het duiken met een zuurstofrebreather. In 80% van hun duiken gebruiken ze de LAR 6 van de fabrikant Dräger. Deze volledig gesloten rebreather heeft het tactisch voordeel van totaal geen bellen te veroorzaken.

zoals scherpsschutter, klimmer, radio-operator, springinstructeur, enz. Het is duidelijk dat dit niveau van professionalisme slechts na jaren ervaring en hard werk bereikt wordt. Dit verklaart ook het kleine aantal leden. Echt klein is de groep niet want in het bekende Franse Vreemdelingenlegioen zijn er maar 13 gevechtswimmers.

ZUURSTOFREBREATHER

De duikspecialiteit is het duiken met een zuurstofrebreather. In 80% van hun duiken gebruiken ze de LAR 6 van de

De LAR 6 laat infiltraties op geringe diepte, tot maximum 8 meter, met een excursie van 5 minuten tot 15 meter toe.

fabrikant Dräger. Deze volledig gesloten rebreather heeft het tactisch voordeel van totaal geen bellen te veroorzaken. In het zicht van een vijand is de leuze immers 'no bubbles, no troubles', geen bubbels is geen problemen. Dit 14 kg zware apparaat heeft een autonomie van ongeveer 2,5 uur en is anti-akoestisch en anti-magnetisch. Het laat infiltraties op geringe diepte, tot maximum 8 meter, met een excursie van 5 minuten tot 15 meter toe. Op geen enkele duik wordt de toegelaten UPTD (Units Poumentary Toxity Dose) overschreden.

Rebreathers vereisen een andere manier van ademen dan de open systemen zoals de doorsnee sportduiker die kent. Het 'sportduikmaterieel' dient slechts voor het behalen van de noodzakelijke dieptekwalificaties of in het kader van hulp aan de natie (opvoeding door de politie, overstromingen, enz.). Door de aanwezigheid van bellen is dit geen uitrusting voor het uitvoeren van opdrachten of tactische trainingen. Alhoewel ze zo veel mogelijk de vijand proberen te ontwijken, dragen ze toch de nodige wapens mee teneinde zichzelf te verdedigen. In tegenstelling tot wat sommige films ons doen geloven, bezitten deze specialisten niet de vereiste vuurkracht om een confrontatie met de 'andere kant' op te zoeken. Bij het gewicht van de rebreather en de wapens komen nog de extra munitie en de nodige springstoffen om sabotage opdrachten uit te voeren.

BUDDYLINE VERPLICHT

Zoals reeds beschreven in de inleiding gebeurt de finale nadering meestal onder water en ook altijd met minstens twee duikers. Deze minimum bezetting garandeert de directe hulp ingeval van

Lees verder op pagina 40.

Vervolg van pagina 39.

symptomen van het Lorrain-Smith of het Paul-Bert effect (duiken met zuivere zuurstof), een verhoogde waakzaamheid en een wederzijdse bescherming tegen vijandelijk vuur. Aangezien er noch bellen, noch licht te zien zijn, is een buddyline een verplicht hulpmiddel. Immers, het terugvinden van de partner na een eventueel verlies, is door het ontbreken van bubbels of licht bijna onmogelijk. Dit verlies betekent zichzelf in gevaar brengen en het mislukken van de opdracht. Soms vereist de opdracht een grote ploeg zodat het navigeren onder water met vijf, zes, zeven, ... aan één buddyline getraind moet worden. Het navigeren onder water is van een

In tegenstelling tot wat sommige films ons doen geloven, bezitten deze specialisten niet de vereiste vuurkracht om een confrontatie met de 'ander kant' op te zoeken.

hogere moeilijkheidsgraad dan een sportduiker gewoon is. Hoeveel sportduikers zouden van op een afstand van ongeveer 5 km in zee, met stroming, met behulp van een slecht verlichte navigatieplank op een diepte van 5 meter een strand kunnen vinden. Daarbij mag je niet vergeten dat er nog drie mensen aan je buddyline hangen en dat iedere navigatiefout je ploeg in de handen van het andere kamp kan brengen. Hierbij vergeleken is de proef 100 meter kompasduiken slechts een beginnersoefeningetje.

GOEDE OPLEIDING EN VEEL TRAINING

Een dergelijke precisie is slechts te bereiken door een goede opleiding en veel training. Zoals alle militaire duikers start de opleiding in de Duikschool van het ITC (zie vorig artikel). Na de basisopleiding leren de Frogmen duiken met de LAR 6 en het gebruik ervan in tactische situaties. De vervolmakings- en voort-

gezette training neemt van dan af ongeveer 2 aaneensluitende weken per maand in beslag. Wie iedere dag naar huis wil, moet er zeker niet gaan solliciteren. De overige weken zijn gevuld met het onderhoud van het materieel, internationale uitwisselingen, demonstraties, technische en fysieke trainingen.

Na de nodige verkenningen en het positioneren van de scherpschutters op vitale plaatsen, bakenen ze de landingsplaats discreet af. Na een radiosein kan het gros van de landingstroepen veilig ontschepen. Een nieuwe operatie kan beginnen... ■

Patrick VAN HOESERLANDE

Bronnen:

Interview met Luitenant Stevens (Brigade Paracommando).
Foto's van de SID (Informatie Dienst van de Krijgsmacht) en Brigade Paracommando.